

[Christmas Møller.]

udtale Haabet om, at Finansministeren maa have en heldig Haand til at faa Sagen afgjort.

Jeg forstaaer udmærket godt, at den højtærede Handelsminister var i et saadant Hoplahumør, som han var. Han er saa ny i Rollen, at det er meget forstaaeligt, han maatte fortælle, hvorledes han vilde bruge Valutaen, og han gjorde det jo ganske fermt; jeg er i det store og hele enig med ham om — og det er jo det vigtigste —, at man ikke kan bruge Valutaen paa anden Maade end først og fremmest til de nødvendige Varer.

Jeg skal saa gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Minister for særlige Anliggender. Den højtærede Minister vil udnytte en Bemærkning i „Fremtiden“s Majhefte om, at jeg paa Forespørgsel havde udtalt, at jeg ikke ønskede at diskutere med Ministeren, da Minister Federspiels Artikel faldt sammen med, hvad jeg selv tidligere havde givet Udtryk for. Men den højtærede Minister har aldeles ikke Ret til at sige, at jeg har tiltraadt det Citat, jeg anførte. I den Artikel, den højtærede Minister skrev, var der Tale om aktiv Neutralitetspolitik, og at vi skulde være mere aktive i vor Udenrigspolitik, havde jeg ogsaa givet Udtryk for. Der var Tale om en væsentlig ny Faktor — jeg anmoder om Tilladelse til et Par Citater: At Danmark gik ud af Krigen som anerkendt Kombattant og en allieret Nation — det er noget, som den højtærede Minister ved, jeg altid har været interesseret i at faa fastslaaet og at arbejde for. Det var i Artiklen omtalt, at det maatte være dansk Politik's Opgave at tilkendegive, at Magtkampen, nemlig mellem Vest og Øst, var Danmark uvedkommende, for saa vidt den fandt Sted inden for de Rammer, som maatte anses for tilladelige efter UNOs Oprettelse. Det er jeg ogsaa enig i. Der var Tale om, at Danmark maatte søge Kontakt med de øvrige nordiske Lande i et Samarbejde, men at det havde politiske Vanskeligheder, som vi alle sammen kender, og at det derfor maatte ordnes paa en lidt anden Maade end hidtil — Betragtninger som sikkert ogsaa tidligere er gjort gældende af mig. Da jeg som Følge af alt dette sagde, at den Artikel, som den højtærede Minister havde skrevet, indeholdt mange Betragtninger, som jeg var enig i, skrev „Fremtiden“s Redaktion,

at Artiklen faldt sammen med, hvad man ved, jeg selv tidligere har udtalt. Men det har da intet som helst at gøre med, at jeg anførte et Citat, som paa det Tidspunkt ikke var særlig fremtrædende i Artiklen. Jeg anførte dette Citat af „Fremtiden“s April-Nummer af den Grund, at i det Bladreferat, hvori de famøse Udtalelser forekommer, er netop disse famøse Udtalelser fremhævet ganske særligt, og jeg siger til den højtærede Minister: disse nu dementerede Udtalelser minder i Ordvalget mærkverdigt om, hvad Ministeren skrev i April, og det maa jeg have Lov til at gøre opmærksom paa. Jeg forstaaer paa den højtærede Minister, at Ministeren ikke har haft noget Manuskript til sin Tale. Jeg forstaaer, at naar Ministeren ikke besvarede Spørgsmaalet, er det ikke, fordi han ikke vilde svare, men naturligvis fordi han ikke havde et saadant Manuskript. Ministerens Udtalelser i Aarup maa i alle Tilfælde paa Baggrund af, at Ordvalget i mange Henseender falder sammen med, hvad Ministeren tidligere har skrevet, gøre En meget, meget betænkelig ved hans Udtalelser, men jeg forstaaer jo ogsaa, og det er det vigtigste, at Ministeren nu vil holde op med at tale Udenrigspolitik og i hvert Fald vil tale med sin Kollega og Ven, inden han begiver sig ud paa de vilde Vover igen.

Bertel Dahlgaard: Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft antydede, at en Udtalelse af mig i Eftermiddag skulde kunne opfattes som et Overfald paa Bladet „Social-Demokraten“. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, som jeg tror ved nærmere Omtanke ikke vil tvivle derom, at intet har været min Tanke fjernere. Jeg fremførte disse Udtalelser, fordi det drejede sig om et Spørgsmaal, der har ligget mig meget paa Sinde. Det drejede sig om noget, der gjorde et meget dybt Indtryk paa mig i Foraaret, da det, jeg omtalte, skete — da vi dog kun stod faa Maaneder efter Befrielsen, og vi saa allerede var naaet dertil, at det frie Ord her i Landet knægtedes. Jeg er glad for, at mine Udtalelser har givet det ærede Medlem Lejlighed til at fremsætte den Redegørelse, han nu for lidt siden fremkom med; jeg tager gerne disse Oplysninger med ind i min Bedømmelse af, hvad der her fandt Sted, og jeg diskuterer gerne ganske liden-